

عنوان مقاله:

مصادیق معماری پایدار در ساختار بناهای بومی و سنتی شهر آبادان

محل انتشار:

اولین کنفرانس معماری و فضاهای شهری پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

امید رهایی - استادیار دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی، دانشکده معماری

زهره داودی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد شوشتر، گروه معماری، شوشتر، ایران

خلاصه مقاله:

انسان همواره در طول تاریخ سعی کرده است به منظور ایجاد سرپناهی امن برای سکونت، آن را با محیط پیرامون خود هماهنگ سازد. معماری و شهرسازی گذشته ی ایران دربرگیرنده اصولی است که در دل سنت ها نمود یافته و همواره با تکیه بر خلاقیت معماران با محیط بومی خود سازگار شده است. مطالعه و تعمق در معماری بومی ایران و نحوه تعامل انسان بومی با محیط نشان میدهد که تفکر پایداری محور، رویکردی نوین و بیسابقه نیست و معماری گذشته مناطق مختلف ایران و از جمله آبادان به گونهای شگفت انگیز با اصول پایداری همگراست. در این مقاله با استناد به مطالعات مختلف و با روشی تحلیلی مقایسه ای سعی بر آنست تا ضمن شناسایی مصادیق معماری پایدار در ابنیه سنتی آبادان، برخی راه حل های معمارانه از لحاظ تطابق با محیط و صرفه جویی در مصرف انرژی تشریح شود. نتایج مطالعات نشان می دهد که استفاده بهینه از انرژی تجدیدپذیر همچون جریان هوا، نور خورشید و ... در ساخت و سازهای سنتی یکی از اهداف طراحی اقلیمی بوده و احداث ساختمان کمترین تاثیر منفی را بر محیط زیست داشته است.

کلمات کلیدی:

پایداری محیط ، کیفیت زندگی ، ابنیه سنتی ، مسکن بومی ، آبادان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/294842>

